Dosarul nr. 1-205/25
1-25175331-21-1-17122025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

26 mai 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia,
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinţei de judecată, judecător Alexandru Ciorba
Grefier Maia Strogoteanu
Svetlana Alexandrean

Cu participarea:
Procurorului Alexandra Borodin
Apărătorului inculpatului Vladimir Zahariuc
Apărătorului părților vătămate Larisa Terzi
Părților vătămate Vasilina Lungu
Inculpatului Roman Busuioc

a judecat în ședinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Busuioc Roman ***,** născut la *****, IDNP – *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în r-nul *****, s. *****, studii medii, supus serviciului militar, divorțat, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dezabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru, nefiind reținut în prezenta cauză, fără antecedente penale.

de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Alexandru Ciorba la 17 decembrie 2025.

Termenul de examinare a cauzei: 17 decembrie 2025 – 26 mai 2026.

Procedura de citare a fost respectată.

Partea acuzării în ședința de judecată a solicitat al recunoaște culpabil pe Busuioc Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin.(2) lit. a[1]) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani,

cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 90 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa stabilită inculpatului Busuioc Roman de suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu obligarea, acestuia, conform art. 90 alin. (6) din Codul penal: - să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate; - să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; - să participe la programe probaționale. Mijloacele materiale de probă – un suport informațional cu înregistrări audio, ridicate de la IP ,,Serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112" conform procesului- verbal de ridicare din 20.11.2025, de păstrat la materialele cauzei. Corpul delict- un televizor de model ,,Sakura" cu ecran deteriorat care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Basarabeasca, conform chitanței nr. 368, de nimicit odată cu intrarea sentinței în vigoare.

Apărătorul părților vătămate, avocat Larisa Terzi, în ședința de judecată a comunicat că partea vătămată nu are careva pretenții de ordin moral și material față de Busuioc Roman.

Partea vătămată Vasilina Lungu, în ședința de judecată a susținut avocatul.

Apărătorul inculpatului, avocatul Vladimir Zahariuc, în ședința de judecată a comunicat că pedeapsa solicitată de către partea acuzării este una prea aspră, astfel a solicitat ca inculpatului să fie aplicată pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul Busuioc Roman a susținut poziția apărătorului.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

Busuioc Roman, în perioada anului 202-15 iulie 2025, în timpul traiului în comun cu mama sa, Lungu Vasilina *****, a.n. *****, în s. *****, r-nul *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra altui membru al familiei, profitând de starea de neputință cunoscută a acesteia, care se datorează vârstei înaintate, a săvârșit acțiuni violente față de mama sa, manifestate prin exprimarea cuvintelor și expresiilor injurioase, intimidare, devalorizare, insulte, ofense, amenințarea cu violență, neimplicarea în asigurarea materială a traiului, distrugerea obiectelor din domiciliu, - în scop de impunere a voinței și a controlului personal, iar la 15 iulie 2025, aproximativ la orele 18:00, Busuioc Roman *****, fiind la domiciliu, în stare de ebrietate alcoolică, continuând acțiunile ilegale îndreptate la săvârșirea actelor de violență, a inițiat o ceartă, în timpul căreia, a adresat în privința mamei sale Lungu Vasilina cuvinte și expresii injurioase, a distrus televizorul de model ,,Sakura" și un

tonometru, provocându-i, în conformitate cu raportul de evaluare psihologică nr. 1044 din 08.09.2025 stări psihoemoționale negative, evidențiate prin prezența anxietății, lipsa energiei emoționale, frică, afectarea încrederii în sine, blocaj emoțional, rușine, vulnerabilitate, iar la nivel fiziologic- tulburări ale somnului, oboseală, accentuarea bolilor cronice, lipsa energiei vitale.

Prin acțiunile sale manifestate cu intenție directă, Busuioc Roman a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal, violență în familie, adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei, profitând de starea de neputință cunoscută a victimei, care se datorează vârstei înaintate.

În ședinţa de judecată, inculpatul Busuioc Roman a beneficiat de dreptul de a nu face declarații asupra învinuirii aduse.

În ședinţa de judecată, partea vătămată Lungu Vasilina s-a folosit de dreptul de a nu da declarații față de fiul ei Busuioc Roman.

Vinovăția lui Busuioc Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal, și-a găsit confirmare deplină prin intermediul probelor prezentate de către acuzatorul de stat în ședința de judecată și enunțate în rechizitoriu, și anume:

- informația REI-II a IP Basarabeasca cu nr. 997 din 15.07.2025, conform căreia la data de 15.07.2025, ora 18:18, a apelat Lungu Vasilina, locuitoarea s. *****, *****, nr. *****, r-nul *****, care a solicitat intervenția poliției deoarece fiul Busuioc Roman, este în stare de ebrietate, agresiv la domiciliu și a deteriorat mai multe bunuri (f.d. 10);

- proces-verbal de consemnare a plângerii verbale, întocmit la data de 15.07.2025, conform căruia, victima Lungu Vasilina, solicită organele de poliție să ia măsuri cu fiul său, cet. Busuioc Roman, care l-a data de 15.07.2025, vizual, aflându-se în stare de ebrietate în domiciliul unde locuiește dânsa, a distrus televizorul și a numit-o cu cuvinte necenzurate, pricinuindu-i pagubă materială în valoare de 1000 de lei (f.d. 11);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 15 iulie 2025, conform căruia a fost cercetat locul săvârșirii și anume domiciliul amplasat pe str. *****, unde a fost stabilit televizorul deteriorat în una din camerele domiciliului, la care a fost anexată planșa ilustrativă (f.d. 12-13, 14-16);

- raportul de evaluare psihologică nr. 1044 din 08.09.2025 elaborat în privința doamnei Vasilina Lungu, a.n.*****, domiciliată în r-nul *****, s. *****, conform concluziilor acestuia, rezultatele testelor au fost validate, veridicitatea răspunsurilor a fost verificată prin observare și aplicarea testelor control. Analiza datelor cantitative și calitative a probelor de evaluare ne îndreptățesc să

concluzionăm că la momentul evaluării am identificat următoarele aspecte cu relevanță pentru situația în care se face evaluarea:

În urma analizei datelor cantitative și calitative obținute prin probele de evaluare, a fost costatat că, la momentul evaluării, au fost identificate următoarele aspecte cu relevanță pentru situația persoanei evaluate:

1. Evaluarea psihologică a respondentei Vasilina Lungu evidențiază prezența anxietății, ce se accentuează la contactul direct sau indirect cu fiul - ce se manifestă prin lipsa energiei emoționale, frică, afectarea încrederii în sine, blocaj emoțional, rușine. Iar stresul permanent o fac să simtă dezamăgire, vulnerabilitate, neputință, descurajare, umilință. La nivel somatic se observă tulburări ale somnului soldate cu treziri frecvente și oboseală la trezire, lipsa energiei vitale.

2. Comportament violent declarat de către respondentă și experiențele cu intensitate emoțională negative trăiesc în acești 3 ani o fac să se simtă neajutorată, confuză, dezămăgită, blocată în fața dificultăților.

3. Starea psihoemoțională generală este perturbată de lipsa siguranței și frica că poate veni în orice moment. Gânduri neliniștitoare respective cu griji mărite legate de ce va fi după expirarea ordonanței de protecție (f.d. 35-39);

- ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie din 17 iulie 2025 emisă de către Judecătoria Cimișlia, conform căreia au fost aplicate măsuri de protecție pe un termen de 3 luni, cu monitorizare electronică a agresorului Busuioc Roman, acesta fiind obligat de a păsări locuința comună și de a sta departe de locuința victimei Lungu Vasilina, situată în s. *****, *****, nr.*****, la o distanță de cel puțin 200 m., interzicerea oricărui contact, inclusiv prin telefon, corespondență sau orice alt mod cu victima Lungu Vasilina, interzicerea de a se apropia de anumite locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează, obligarea de a participa la un program special de tratament sau consiliere, acțiune fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei (f.d. 49);

- procesul-verbal de ridicare întocmit la data de 03 octombrie 2025 de către șeful- adjunct al SUP a IP Basarabeasca, inspector superior Bulat Rodica, conform căruia de la victima Lungu Vasilina a fost ridicat un televizor de model ,,Sakura” cu ecran deteriorat (f.d. 53-54);

- procesul-verbal de examinare din 03 octombrie 2025, obiectul examinării îl reprezintă televizorul de model ,,Sakura” ridicat la data de 03.10.2025 de la victima Lungu Vasilina, în baza ordonanței de ridicare și a procesului- verbal de ridicare din 03.10.2025. Televizorul este de culoare neagră, forma ecranului este dreptunghiulară, are diagonala de 84 cm, este fixat pe două picioare, în partea de jos, pe rama ecranului este inscripția ,,Sakura”, ecranul este vizibil deteriorat, prezentând fisuri pe toată suprafața. Pe partea anterioară a televizorului, este inscripția cu datele caracteristice generale. Firul de fixat în priză are lungimea totală de 120 cm (f.d. 55, 56-58);

- procesul-verbal de ridicare întocmit la data de 20 noiembrie 2025 de către șeful- adjunct al SUP a IP Basarabeasca, inspector superior Bulat Rodica, conform căruia de la Serviciul Național Unic pentru apelurile de urgență 112, în persoana jurisconsult Lisnic Ion a fost ridicat un suport informațional pe care este înregistrat apelul telefonic efectuat la data de 15.07.2025, ora 18:18 de pe numărul de telefon 029757051 privind solicitarea acordării ajutorului persoanei Lungu Vasilina (f.d. 63);

- procesul-verbal de examinare din 24 noiembrie 2025, obiectul examinării îl reprezintă un pachet de hârtie albă, în partea superioară cu peliculă transparentă, cu următoarea inscripție de culoare roșie pe partea anterioară „înregistrarea audio a apelului de urgență din data de 15.07.2025, tel: *****, c/p *****,". În scopul stabilirii conținutului pachetului și examinarea acestuia, s-a efectuat deschiderea pachetului, constatându-se următoarele: în interior se află un suport informațional CD-R pe care se aplică o ștampilă umedă cu inscripția slab vizibile (șterse). Pe partea superior a CD-R-ului este scris de mână cu cerneală roșie următoarele: „înregistrarea audio a apelului de urgență din data de 15.07.2025 tel: *****, c/p *****". În scopul constatării conținutului suportului informațional, prin intermediul calculatorului de serviciu, de model „DELL", a fost efectuată reproducerea înregistrării audio, ridicată de la IP „Serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112" conform procesului-verbal de ridicare din 20.11.2025.

La introducerea în suportul de CD-uri de la calculator, conectarea și deschiderea fișierului cu ajutorul programei „Mediapleer" s-au constatat următoarele: secvența audio cu numărul 2025-07-15_181528 are durata de 00:01:27 min., discuția dintre operatorul 112 și apelant se petrece în limba română, prima voce (feminină) – a operatorului 112 care întreabă „112, ce urgență aveți?". Se aude a doua voce de femeie care spune: „îmi trebuie poliția". În continuare are loc următorul dialog între operatorul 112 și apelant: *„Ce s-a întâmplat doamnă? – Am un băieţel aşa de bunişor mi-a fărmat televizorul, el a mai făcut aşa ceva. – Dar el e în stare de ebrietate? Din ce cauză a fărmat televizorul? – El e din când el aşa. – E cu dereglări psihice, e bolnav psihic? – El e bolnav cu paharul? – Cu ce? – Cu paharul. – La moment el e în stare de ebrietate? – Da. – Unde vă aflaţi, în ce localitate? – *****. – Raionul ... *****? – Da, *****. – Cum se numeşte fiul dvs? – Roman. – Şi mai cum? – Busuioc. – Şi din ce an este, câţi ani are? – 52. – 52 de ani are? – El e din 72. – Şi dvs cum vă numiţi? – Vasilina, eu sunt Lungu. Din ce an sunteţi dna Vasilina? – Din *****. – După tată? – *****. – Bun. Aşteptaţi intervenţia poliţiei. Dar unde vă găseşte? – Asta e drept înainte unde e garajul. Eu o să fiu la poartă. – Dar dvs aveţi stradă în sat? – Strada *****. – Ce număr la casă? – *****. – Bine, aşteptaţi intervenţia poliţiei. – Bun".* Astfel înregistrarea audio a luat sfârșit (f.d. 65).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului. Problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) și (2) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) și (2) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 201[1] din Codul penal, instanța de judecată reține că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 201[1] Codul penal, are un caracter complex.

Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei, în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei.

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare alt membru al familiei făptuitorului. În vederea înțelegerii sensului noțiunii „membru de familie”.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă, în primul rând, în vinovăţie sub formă de intenție directă sau indirectă.

Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii, este membru al familiei victimei.

La caz, instanța de judecată atestă că, inculpatul Busuioc Roman prin acțiunile sale a periclitat în principal relațiile sociale privire la solidaritatea familială, iar, în plan secundar relațiile sociale cu privire la integritatea sănătății persoanei, provocând vătămare psihologică a mamei, Lungu Vasilina.

Victima infracțiunii specificate la art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, poate fi oricare membru al familiei făptuitorului. Urmează a fi relevat că, victima, Lungu Vasilina (mama), reprezintă membru al familiei, or, după cum rezultă din prevederile ari. 133[1] din Codul penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, în funcție de lipsa, sau prezența conlocuirii făptuitorului și

victimei: a) în condiția, de conlocuire: persoane aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții, rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre și (concubinaj) sau dintre părinți și copii: b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În acest context instanța de judecată subliniază că, victima Lungu Vasilina este mama inculpatului Busuioc Roman, astfel fiind membri de familie în sensul art. 201[1] și art. 133[1] din Codul penal.

Potrivit doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii încriminate s-a realizat prin fapta prejudiciabilă consumată, manifestată prin insultări, injurii, amenințări, însoțite de deteriorarea demonstrativă a lucrurilor din gospodărie, ca rezultat survenind urmări prejudiciabile sub formă de traume psihologice, acestea fiind în legătură cauzală cu acțiunile inculpatului.

Potrivit art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din data de 01 martie 2007, *violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Prin *violenţă psihologică* înțelegem – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

Referindu-se la fenomenul violenței în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea și combaterea acestui flagel fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea

respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

Așa fiind, reieșind din conținutul concluziilor consemnate în raportul de evaluare psihologică, din probele materiale și înscrisuri, instanța de judecată conchide că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, Busuioc Roman, în perioada anului 2023-15 iulie 2025, aflându-se la domiciliul comun, amplasat în r-nul *****, s. *****urmărind scopul intimidării, ofensei, insultei mamei Lungu Vasilina, care în conformitate cu prevederile art. 133^1 lit. a) din Codul penal, întrunesc calitatea de membru de familie, în urma unor conflicte, a insultat, înjurat, amenințat-o, acțiuni însoțite de deteriorarea demonstrativă a bunurilor, acțiuni care au generat o agresiune psihologică asupra victimei, cauzându-i stare de tensiune, neliniște, frică, anxietate, fapte pentru care victimele Lungu Vasilina are frică de feciorul ei Busuioc Roman.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Busuioc Roman și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Nerecunoaștere a vinovăției de către inculpat, instanța o apreciază critic, fiind făcute cu scopul de a se eschiva de răspundere, or, vinovăția inculpatului se dovedește prin cumulul de probe administrate la faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, cât și prin circumstanțele de fapt stabilite în urma cercetării judecătorești. Or, partea apărării nu a invocat argumente susținute prin probe care ar pune la îndoială probele scrise rapoartele de evaluare psihologică a victimei, care de fapt au stabilit săvârșirea infracțiunii de către inculpat. Așa fiind, prin fapta comisă, inculpatul a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială, cât și asupra relațiilor sociale cu privire la integritatea psihologică, care îl constituie obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art.201^1 din Codul penal.

Contrapunând faptele constatate prin prezenta sentință la componența de infracțiune analizată supra, instanța apreciază că, în acțiunile inculpatului Busuioc Roman sunt întrunite toate semnele și elementele obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a^1) din Codul penal, acesta urmând a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii de acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voineți și a controlului personal asupra victimei, profitând de starea de neputință cunoscută a victimei, care se datorează vârstei înaintate.

Conform art. 389 alin. (2) din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Busuioc Roman, dincolo de orice îndoială rezonabilă. Iată de ce, instanța de judecată va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 – 77 din Codul penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În corespundere cu art. 7 din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform prevederilor art. 75 din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influenţa inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societăţii, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca

preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptăţii.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit.a^1) din Codul penal, săvârșită de către inculpat, instanța de judecată, conform art. 16 alin. (4) din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Totodată, instanța de judecată reține că, Busuioc Roman a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal, însă cu prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și anume: săvârșirea infracțiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Busuioc Roman de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că, art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, stabilește o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

La individualizarea pedepsei, instanța ține cont de gravitatea faptei, de circumstanțele concrete ale cauzei, de persoana inculpatului, precum și de scopul pedepsei penale. Deși fapta comisă prezintă un grad de pericol social, instanța constată că inculpatul Busuioc Roman se află la prima abatere de la legea penală, anterior nu a fost condamnat, iar din materialele cauzei nu rezultă că izolarea acestuia de societate ar fi necesară pentru corectarea sa sau pentru prevenirea comiterii unor noi infracțiuni. În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea pedepsei cu închisoarea ar fi excesivă și disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei și datele ce caracterizează persoana inculpatului. Totodată, munca neremunerată în folosul comunității, stabilită în cuantum de 230 de ore, apropiat de limita maximă prevăzută de lege, constituie o sancțiune suficient de fermă, aptă să asigure responsabilizarea inculpatului și atingerea scopului pedepsei. Prin urmare, instanța consideră echitabilă aplicarea față de inculpatul Busuioc Roman a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 230 de ore.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Cu referire la prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, în vederea asigurării executării sentinţei, instanţa de judecată consideră necesar aplicarea în privinţa lui Busuioc Roman a măsurii preventive, obligarea de a nu părăsi țara, cu menţinerea acesteia până la definitivarea sentinţei.

Mijloacele materiale de probă: un suport informațional cu înregistrării audio, ridicată de la IP „Serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112”, conform procesului- verbal de ridicare din 20.11.2025, recunoscut ca corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 24 noiembrie 2025, instanța găsește de cuviință de a fi lăsate spre păstrare la materialele cauzei penale.

Cât privește corpurile delicte, anexate la cauza penală: potrivit art. 162 alin. (2) din Codul de procedură penală, corpul delicte – un televizor de model „Sakura” cu ecran deteriorat care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Basarabeasca, conform chitanței nr. 368, - de restituit proprietarului.

Cheltuielile judiciare nu au fost solicitate.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu prevederile art. art. 384-389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Busuioc Roman *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal şi, se condamnă în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 230 (două sute treizeci) ore.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Busuioc Roman *****se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Controlul asupra comportării și executării de către Busuioc Roman *****a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

În temeiul art. art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Busuioc Roman *****va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se informează Busuioc Roman *****că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se aplică în privința lui Busuioc Roman *****măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: un suport informațional cu înregistrării audio, ridicată de la IP „Serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112”, conform procesului- verbal de ridicare din 20.11.2025, recunoscut ca corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 24 noiembrie 2025, instanța găsește de cuviință de a fi lăsate spre păstrare la materialele cauzei penale.

Corpul delicte: un televizor de model „Sakura” cu ecran deteriorat care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Basarabeasca, conform chitanței nr. 368, - de restituit proprietarului după definitivarea sentinței.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Sud prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Alexandru Ciorba